

Dětem vstup zakázán, psi vítáni aneb test diskriminace

Nejvyšší správní soud v červnu letošního roku rozhodl o žalobě majitelky hotelu na Liberecku, kterou se dotyčná bránila proti udělení pokuty od České obchodní inspekce ve výši 10 000 Kč za to, že ve svém zařízení odmítá ubytovat děti. Žalobě vyhověl a konstatoval, že takové jednání není automaticky diskriminace a záleží na konkrétních okolnostech případu, například na zaměření hotelu. Z pohledu rodičů dětí mladších 15 let je toto rozhodnutí urážkou jejich ratolestí a jistě již bubnují na poplach. Navíc jim asi není snadné vysvětlit, proč zrovna ona majitelka s příjmením Malá nemá pochopení pro jiné malé tvory, kteří se touží vyřádit v prostorách jejího hotelu. Neméně pobuřující je pro ně pak skutečnost, že psi majitelce nevadí s odůvodněním, že zlobivého psa lze zavřít na pokoji, zatímco dítě ne.

Obecně přece platí, že nelze vyčlenit jakoukoliv početnější skupinu nebo kategorii občanů z poskytovaných služeb a tím je znevýhodnit oproti jiným. Při představě, že bychom totéž učinili kupříkladu seniorům a nedovolili jim se ubytovat na pionýrském táboře, se mohou názory různit. Podobných situací je ovšem nepřeberná řada a jen pro ilustraci jich pár uvedu. Na čtenáři pak bude určit, zda považuje danou situaci za diskriminaci, či nikoliv. Správně, jedná se o test, který si každý sám vyhodnotí, a pokud uspěje, může se pochlubit, komu chce, v opačném případě nikdo nebude vědět, že test absolvoval, protože není online. Tak jdeme na to:

1. Majitelka hotelu ubytovává pouze děti do 15 let bez doprovodu rodičů. Současně nepovoluje návštěvy rodičů, aby se dětem nestýskalo, když odejdou.
2. Majitelka umožňuje ubytování pouze na základě dokladu o výši příjmů přesahujících částku X.
3. Majitelka ubytovává pouze psy, ale nejedná se o psí útulek, přičemž jiná zvířata odmítá.
4. Majitelka si vybírá hosty podle data narození, přičemž upřednostňuje muže ve věku 17-29 let.
5. Majitelka ubytovává hosty podle vzdělání a takto nastavuje ceny za noc podle diskutabilního modelu „čím vzdělanější, tím levnější“.
6. Majitelka nastavuje televizní programy v pokojích pro hosty nejednotně, čímž dochází k tomu, že v některých pokojích lze sledovat více než stovku programů a jinde jen pár.
7. Majitelka neubytovává nikoho, protože je sama dlouhodobě ubytovaná v jiném zařízení, což nemusí být jen nápravné zařízení.
8. Majitelka neubytovává muže v jakémkoliv věku a nejedná se o ženské domovy.
9. Majitelka odpírá ubytování ženám mladším než je sama.
10. Majitelka ubytovává jen seztané páry a do této kategorie zahrnuje pouze takové, které uzavřely manželství.
11. Majitelka není vůbec majitelkou daného zařízení, pouze tak předstírá, nicméně ubytovat se u ní může kdokoliv kromě skutečné majitelky.
12. Majitelka vyžaduje od ubytovaných, aby byl v každém pokoji vždy alespoň jeden zvířecí mazlíček, nejlépe pes a k tomu živý. Výjimkou jsou jen krokodýli a žraloci s ohledem na rozměry van.
13. Majitelce nevadí malé děti za předpokladu, že mají oba rodiče s sebou.
14. Majitelce vadí děti, pokud jsou hlučnější než 90 decibelů.
15. Majitelce vadí děti, které nejedí krupicovou kaši.
16. Majitelka neubytovává děti, které šišljají, a za tímto účelem je v hotelu vždy přítomen kontrolní

a nestranný logoped.

17. Majitelka nařizuje i pro malé děti dress code při vstupu do jídelny a striktně zakazuje dupačky a dudlíky.
18. Majitelka nutí každé dítě odříkat básničku či zazpívat písničku, jinak nebude ubytováno.
19. Majitelka odmítá děti všech menšin, adoptované nebo nepřizpůsobivé obecně, přičemž není schopna definovat, čemu se tyto jedinci měli přizpůsobit (chybí jakákoliv srozumitelná písemná pravidla, vyvěšená nejlépe hned u vstupu do hotelu).
20. Majitelka neubytovává děti pouze z toho důvodu, že má odlišný podnikatelský záměr v podobě luxusního a nerušeného pobytu pro dospělé.

Konec testu, čas vypršel a správné odpovědi budou ještě níže. Jak je patrné, podezření na diskriminaci lze nalézt všude, a to jsem se držel jen ubytovacích služeb. Majitelky jsem uvedl proto, abych vycházel z rozhodovaného sporu a hlavně dal prostor politické korektnosti. Zatím jsem se nicméně nedostal ke svému názoru na výše popsané rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ačkoliv po něm tato rubrika doslova prahne. Musím být samozřejmě obezřetný, abych se (opět) nestal terčem rozhořčených čtenářů, zde konkrétně frustrovaných rodičů, toužících se rekreovat u paní Malé se svými rozkošnými dítky či spíše andílkami. Nejdříve se musím zamyslet, zda nejsem podjatý. Děti mám, proto bych asi neměl být jejich zapřísáhlým odpůrcem. Pravda, již se nebatolí a překročily práh dospělosti, takže bychom mohli třeba zajet i k paní Malé, to je ale jedno, prostě nejsem podjatý a tím pádem bude mít můj názor jistou váhu. Jak věřím a doufám. Předem se omlouvám všem rodičům, že se nepřidám do jejich šiků a nebudu jim fandit, ale mně se rozsudek Nejvyššího správního soudu líbí. Hlavně tím, že řeší konkrétní případ domnělé diskriminace, která na první pohled diskriminačně vypadá, ale přitom bere v úvahu racionální argumenty paní Malé, proč k takovému opatření přistoupila. Já jsem byl hlavně překvapen, že inspekce tento případ pokutovala, když ve světě už je zcela běžné, jak zejména z dovolených u moře víme, že existují hotely s označením „Adults Only“, což s ohledem na inteligenci čtenářů těchto řádek nemusím překládat. V jednom z nich jsem dokonce i pobýval a upřímně mi tam děti ani nechyběly. Předpokládám, že ani já jim. Když jsem u dovolených, napadá mě i něco podobného u zájezdů označených „55 plus“. Tím se nemyslí zájezdy dražší než 55 000 Kč, což brzy budou už i všechny tuzemské, ale věková kategorie cestovatelů. I tady bychom mohli hledat diskriminaci osob pod tuto hranici a na druhé straně čelit argumentům o potřebě přizpůsobení zájezdu starší věkové kategorii. Zdálo by se, že o nic nejde a nabídka zájezdů všeho druhu je dostatečně široká, tak proč se handrkovat? Život je ovšem složitější, a kdo chce psa bít, ten si hůl vždycky najde. I když to pro něj může znamenat, že bude čekat 4 roky na soudní rozhodnutí ve sporu, kde šlo jen o desetitisícovou pokutu. Zajímalo by mě, kolik za tu dobu těch odmítnutých dětí bylo. Což ale vůbec není důležité.

Na závěr nesmím zapomenout na správné výsledky testu, neboť cítím, jak jste netrpěliví a už se nemůžete dočkat vyhodnocení, jak úspěšní jste byli. Zde jsou:

1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19 - označení diskriminace je asi na místě

3 - zvláštní druh diskriminace zvířat, takže vlastně není diskriminace

7 - není diskriminace

11 - je diskriminace, ač nemajitelky

13, 14, 15 - nejde o diskriminaci, to byly chytáky v podobě vadí-nevadí, jak jsme kdysi hrávali, v těchto případech však majitelka neodmítala poskytnout službu, jen brblala

20 - žádná diskriminace aneb posuzovaný soudní spor

Za každou správnou odpověď dostáváte 17 bodů, za špatnou odečtete 23 bodů a výsledek vynásobíte 35,43. Co vám vyjde, je vaše úspěšnost. Máte-li děti, nechte je to spočítat a potom s nimi vyražte na dovolenou jinam než k paní Malé. Nezoufejte, hotelů je dost i jinde...

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wüncch s. r. o.

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 2/2022

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)